

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 25 / CEF / 25.06.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEF\25CEF\

Fitxer 25CEF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 625

Comissió d'Economia i Finances

Sessió 25, dijous 25 de juny de 2026

Presidència de l'I. Sr. Guillem Mateo Sellas

Sessió 25 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernàndez. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Ivana Martínez Valverde, Susana Martínez Heredia, Jordi Riba Colom i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Toni Castellà i Clavé, Jordi Munell i Garcia i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Joan Ignasi Elena Garcia i Albert Salvadó Fernàndez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech i Juan Fernández Benítez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Javier Ramírez Gutiérrez, pel G. P. de VOX en Catalunya; David Cid Colomer, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Govern de la Generalitat. Elaboració del Dictamen (text presentat: BOPC 496, 3; esmenes presentades: BOPC 518, 3).
2. Projecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026 (tram. 200-00027/15). Govern de la Generalitat. Elaboració del Dictamen (text presentat: BOPC 497, 3; esmenes presentades: BOPC 519, 3).

El president

Començarem com sempre, i és habitual, demanant als grups si hi ha substitucions o punts casuais, com podria ser el que voti un diputat una llei i un altre diputat la següent. Endavant, Partit Popular.

Míriam Casanova Domènech

Sí, bon dia, president. La diputada Eva García substituirà el diputat Juan Fernández.

El president

D'acord. Senyor Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Bon dia, senyor president. El senyor diputat Andrés Bello em substituirà a mi en la llei de mesures.

El president

Molt bé. Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, president, gràcies. El diputat David Cid serà substituït per mi mateixa, la diputada Susanna Segovia.

El president

Molt bé. La CUP.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, bon dia, substituiré la diputada Laure Vega i, en la llei de mesures, la diputada Pilar Castillejo.

El president

D'acord. Sí, Grup Mixt.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Substituiré la diputada Sílvia Orriol en les dues, en els dos apartats, pressupost i llei.

El president

Molt bé. Doncs, no havent-hi cap més substitució que anunciar, procediríem amb l'ordre del dia.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00026/15

Començaríem amb el punt número 1, Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026. I en aquest sentit començaríem per les intervencions dels grups. Hi havia hagut algun intent que potser no es fes, o que fossin més breus. Finalment, es farà tal com estava previst, amb un temps màxim per cinc minuts per cadascun dels grups.

I essent així, començaríem, doncs, ja pel Grup de Junts per Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Toni Castellà.

Toni Castellà i Clavé

Sí, gràcies, president. Arribem a aquest debat final, aquest debat de dictamen de comissió, tard i malament. Arribem tard, perquè sembla que estiguem en normalitat i fa dos anys que no tenim pressupostos, dos anys després d'una primera investidura.

Hi arribem en precarietat, en una situació... Hi ha diverses coses que creen precedents i que mai havien passat des de la restauració de la Generalitat. És a dir, entrar uns pressupostos a registre després de dos anys dient que trigues dos anys per veure si arribes a algun acord, entrar-los, no tenir acord, haver-los de retirar,

tornar-los a entrar... Una mica de teatre, eh?, em permetran, perquè en aquells primers pressupostos que el grup de Govern va entrar hi havia, a través d'adicionals, uns vuit-cents milions d'euros reservats en una caixeta, que, curiosament, després, més o menys, són els diners que, via diferents aportacions, es distribueixen amb propostes dels socis d'investidura, Esquerra Republicana i Comuns. Per tant, ja estava prevista la bossa. Si això ja estava previst, potser els ciutadans de Catalunya es podien haver estalviat tota aquesta situació.

Però el més rellevant és que són uns pressupostos que sí que garanteixen, i això ho garanteixen bé, ocupar les cadires del Govern -no és el mateix governar que ocupar el Govern-, però no donen respostes a una situació de país en la qual tenim, crec que acceptat per tothom, un infrafinançament estructural, les infraestructures col·lapsades, tensió en tots els serveis públics, dificultat d'accés a l'habitatge, pèrdua de productivitat i empobriment en termes generals de les classes treballadores i mitjanes d'aquest país.

Vostès només donen resposta a aquests pressupostos a mantenir-se en el Govern, però no en els problemes que ha d'afrontar el país.

I és per això que des de Junts ho denunciem, per una banda, però, per l'altra, fem una aportació de 1.154 esmenes. Són 1.154 esmenes fetes del model propi que defensem, però d'una escolta activa en el país.

Els nostres diputats del grup parlamentari s'han passejat i trepitjat aquest país durant tot aquest temps, escoltant la ciutadania i analitzant quins són els problemes reals als quals hi hem de donar solució.

I aquestes 1.154 esmenes, bàsicament, tenen tres blocs principals. Un, serveis essencials tensionats en el país -salut, educació i dependència-, els quals pateixen un infrafinançament crònic i, per tant, és aquí on s'ha de marcar la prioritat. Un segon bloc, que són les infraestructures arreu del país, les grans infraestructures nacionals, però les infraestructures al territori i l'accés a l'habitatge, perquè l'objectiu de Junts és la capacitat d'accés a l'habitatge dels ciutadans de Catalunya. En això no hi podem fer ni retòrica ni propaganda només, sinó mesures d'accés reals, quan s'ha comprovat el fracàs d'algunes polítiques reiteradament en els últims deu anys. I un tercer bloc, molt important, que és la inversió productiva, millorar la competitivitat de

la nostra economia, suport al teixit empresarial, model de país de creixement en qualitat i no en quantitat.

I, per tant, són les que posem a debat.

Però m'hi referiria, ja en l'últim minut, al fet que si començava dient que es marca quelcom nou en la tradició parlamentària i política d'aquest país, que és aquest guirigall d'entrar pressupostos, retirar-los i demés, després ens trobem amb una contradicció flagrant per part del Govern i que la veurem en aquest debat.

Des del principal grup de l'oposició, des de Junts, i considerant que nosaltres som alternativa i la voluntat és de lideratge del país i retornar al Govern d'aquest país, en l'objectiu d'un model de creixement sostenible i de benestar pels ciutadans de Catalunya, doncs som constructius, i presentem un paquet de 1.154 esmenes, sobretot davant d'un govern socialista que, reiteradament, especialment a través del president de la Generalitat, es dirigeix sempre a Junts amb oferta de diàleg, estenent la mà, intentant fer el discurs que el Partit Socialista és un partit transversal i de diàleg.

Avui la prova del cotó. És absolutament fals. En la recomanació d'aquest dictamen, en la recomanació d'esmenes, és la primera vegada, crec -i crec que no m'equivoco-, des de la restauració de la Generalitat a Catalunya, que un Govern no accepta ni una sola esmena, no en recomana ni una. No havia passat mai abans.

Per tant, estem davant d'un govern blindat, sectari i al córner. I espero que això variï el més ràpidament possible pel bé del país i dels ciutadans de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Bé, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, evidentment, satisfets de poder contribuir a que el país disposi d'una eina tan imprescindible com són els pressupostos de la Generalitat, en un moment en què

estem patint d'una conjuntura geopolítica que té un impacte importantíssim en la competitivitat de la nostra activitat productiva, on tenim una situació social, on vivim cada dia reducció progressiva de les diferents plantilles, sobretot de treballadors, sobretot en multinacionals; on tenim una crisi també en col·lectius importants de treballadors i treballadores públiques del país; on el poder adquisitiu va reduint-se progressiva, però sostingudament, i per tant enteníem que era important arromangar-nos per contribuir que puguin haver-hi pressupostos, per tirar endavant i que el Govern pugui disposar d'eines per afrontar estos reptes, que, des del nostre punt de vista, són importants i alhora són improrrogables.

Jo també vull agrair al Partit Socialista i Units per Avançar, com al Grup dels Comuns, perquè som conscients que el que és complicat, però alhora és una obligació política, és arribar a acords, i arribar a acords vol dir conviure amb contradiccions pròpies i vol dir fer cessions i és la nostra obligació, saber on podem cedir i alhora per on podem avançar per arribar a acords de país, com jo penso que avui tenim.

Per tant, agraeixo que sobretot el Partit Socialista i Units per Avançar sigui capaç de tensionar-se internament, tensionar les seves costures, perquè a ningú se'ns escapa els enormes guanys en sobirania que anem tenint en este país en un moment en què l'aritmètica en este sentit no és dolça, perquè no tenim majoria parlamentària independentista i, a pesar de no tenir-la, un dels objectius que ens posem des d'Esquerra Republicana és anar fent guanys de sobirania.

I jo crec que, a grans trets, estos pressupostos que avui avancem garanteix que avancem en equilibri territorial. Tenim un pla de pobles que incorpora esta mirada no metropolitana del país imprescindible, perquè per garantir que els pobles menuts de Catalunya puguin fer front als reptes que tenen oberts, puguin fer front al seu futur més immediat, disposar d'un pla de pobles de 100 milions d'euros cada any durant quatre anys és un canvi de paradigma importantíssim quant a vertebració territorial del país.

També per construir un país més fort on lo reforç del català es vegue en mesures concretes que passen per diferents àmbits molt transversals, i també una que és la creació de continguts, perquè també el nostre jovent pugue disposar de les mateixes oportunitats lingüístiques que la resta del jovent d'arreu.

I també guanys en sobirania. Voldria parlar des del tren orbital, consorci d'inversions, desplegament del nou sistema de finançament, seguir avançant en la recaptació, en les competències per recaptar l'IRPF, l'autoritat aeroportuària. Per tant, són guanys en sobirania on segurament l'amenaça més important no la tenim amb la complicitat o no del Govern de Catalunya, sinó amb l'aritmètica parlamentària que serem capaços de construir al Congrés de Diputats per tirar endavant totes aquestes millores.

També, quant al tensionament dels serveis públics del nostre país, hi posem millores evidents en col·lectius professionals de treballadors i treballadores públics, hi posem inversions en 250 milions d'euros al sistema sanitari, hi posem inversions al Departament d'Educació, 100 milions d'euros per al Pla clima, perquè els col·legis i instituts del nostre país puguin estar més adaptats a les temperatures que pateixen los alumnes sobretot quan s'apropa l'estiu; 400 milions d'euros en centres educatius, 259 aules d'acollida. El Pla regenera, 160 milions d'euros en rehabilitació d'habitatges de nuclis antics. Per tant, tenen una bateria d'ajuts. També reforçar lo Pacte Nacional per a la Indústria per incidir en la competitivitat dels nostres sectors productius davant del que deia al principi, la conjuntura geopolítica actual.

Per tant, penso que és un pas endavant importantíssim, i que –insisteixo– amb l'aritmètica parlamentària actual n'estic molt satisfet del que hem aconseguit des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula la il·lustra senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Des del Partit Popular hem presentat al voltant de sis-centes esmenes els pressupostos i a les mesures d'acompanyament pel 2026, com a resultat d'un treball a fons que neix des del territori de la mà dels alcaldes, regidors, portaveus municipals i entitats de tot Catalunya per donar resposta als problemes reals i millorar la vida dels catalans.

Aquestes esmenes constitueixen una autèntica alternativa política al projecte de Salvador Illa i al model que durant dècades ha compartit el socialisme i el nacionalisme a Catalunya sobre la base de tres pilars.

En primer lloc, creiem que no es pot resoldre el col·lapse dels serveis públics que estem veient com mai vist, especialment en educació, salut i serveis socials, si no es doten els recursos humans, es milloren els mitjans materials i les condicions laborals adequades perquè els servidors públics, mestres, professors, metges, infermeres, sanitaris, professionals socials, bibliotecaris, investigadors, entre altres, puguin prestar serveis de qualitat.

Si el Govern no és capaç de cuidar els professionals públics, com els podran demanar que cuidin de la ciutadania? Per això, en educació s'ha d'assolir i incloure un acord amb els representants del professorat per augmentar la plantilla, especialment d'educació especial, millorar les condicions salarials dels mestres i professors de l'escola pública, així com també ajustar les tarifes de l'escola concertada d'acord amb els costos reals.

En recerca, cal estabilitzar la plantilla d'investigadors i actualitzar les taules salarials.

En salut, s'ha d'assolir i incorporar també un acord amb els representants dels metges i infermeres per incrementar els professionals sanitaris i posar fi a la sobrecàrrega laboral.

En serveis socials, s'ha d'ampliar la plantilla per reduir les llistes d'espera en l'ajut a la dependència i al reconeixement de discapacitat, i dotar d'unitats mòbils a la Catalunya interior, reduir dràsticament la bretxa salarial de les persones treballadores del sector social i indexar per l'IPC els contractes de serveis socials.

En segon lloc, tampoc veiem que aquests pressupostos 2026 de la Generalitat, de la mà d'Esquerra i dels Comuns, siguin capaços de fer front a la manca d'habitatge i la inseguretat ciutadana. Cal més habitatge protegit, més seguretat jurídica, un impuls de la col·laboració públic-privada per a la construcció d'habitatges per a augmentar l'oferta i tolerància zero amb l'ocupació il·legal d'immobles per a protegir el dret a la propietat privada.

En matèria de seguretat, reclamem més Mossos d'Esquadra, més comissaries, més suport a les policies locals, més videovigilància i més reforç d'equipaments de seguretat i emergències.

En tercer lloc, i no menys important, Catalunya necessita recuperar el lideratge econòmic perdut durant anys i crear llocs de treball de qualitat per tal d'assolir un creixement econòmic per càpita que malauradament està estancat des de fa més de dos dècades. Amb aquesta finalitat, cal atreure inversions, apostar per la reindustrialització com el sector dels semiconductors, atorgar suport financer per mantenir les plantes productives en risc de deslocalització, donar suport als emprenedors, als autònoms i les pimes, fomentar la innovació en les empreses en centres de recerca i tecnològics, aplicar un sistema fiscal competitiu, garantir un subministrament energètic i a preus assequibles, i aplicar programes de suport i dinamització comercial i de modernització del sector del turisme.

Si entrem en detall, de fet, la gran majoria d'esmenes que hem presentat són actuacions concretes que responen a mancances en els municipis i comarques en qualsevol àmbit en què la Generalitat té competència, de les quals voldria destacar: el finançament de projectes culturals arreu de Catalunya, com l'acròpolis de Tarragona i l'Auditori a Cambrils; com la promoció de les activitats culturals a la societat recreativa El Retiro de Sitges; promoció d'habitatges protegits a Girona, a Figueres, a l'Hospitalet de Llobregat, a la comarca del Pla d'Urgell i un fons destinat a lloguer assequible a Sabadell, a Berga i Esplugues; augment de Mossos d'Esquadra a Montcada i Reixac i a la comarca d'Osona, entre altres; instal·lació de càmeres de videovigilància a Mataró i a Sant Adrià del Besòs.

En infraestructures viàries, el desdoblament de la C-37, entre Manlleu i Torelló, la variant de Roda de Ter, la millora integral de la T-314 entre Reus i Cambrils; la variant de la C-53, entre Balaguer i Tàrraga, entre altres.

Reforç al transport públic interurbà en comarques que necessiten més freqüència i millor connexió, com el Berguedà, el Camp de Tarragona, l'Alt Empordà, el Segrià o el Maresme.

Prevenir el risc d'incendis i afavorir un ús ciutadà ordenat i sostenible (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) de l'espai amb propostes

com impulsar la millora integral de la urbanització del Bosc d'en Vilaró, a Montcada i Reixac.

Podríem seguir perquè la llista és molt àmplia, però ho deixarem aquí perquè se'ns acaba el temps.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Buenos días a todos. Bien, la situación de Cataluña es muy complicada, profundamente compleja. Cataluña afronta un diez por ciento de paro, uno de cada cinco jóvenes no tiene empleo, EREs y deslocalizaciones constantes, más de un treinta y seis por ciento de pobreza infantil, y los señores de Esquerra, Comunes y el PSC dicen que se sienten satisfechos con este acuerdo, satisfechos con estos presupuestos.

Claro, satisfechos porque con estos acuerdos y estos presupuestos no quedará ni un separatista, ni un socialista con carnet en paro, ni uno. Estos presupuestos lo que hacen es garantizar el *sottogoverno* de Esquerra, más de doscientos cargos a sueldo, cien mileuristas los señores de Esquerra. Ese es el acuerdo que hoy se presenta, es el acuerdo que hoy se lleva a cabo.

Puesto que ustedes han presentado las mismas cuentas que presentaron el mes de marzo, el mismo presupuesto pactado. Y alguno decía que esto supone mayor soberanía para las instituciones, para la Generalitat de Catalunya. No sabemos si es que ustedes ya han cedido el IRPF, aquello que «hoy IRPF o elecciones». ¿Es que ustedes han cedido ya las competencias en el puerto y en los aeropuertos? ¿Qué competencias?

Porque sí que es cierto que ustedes van avanzando por detrás, pero siguen avanzando. Pero en lo que siguen avanzando realmente es en su agenda ideológica separatista y económica, porque su ideología es el dinero, lo hemos dicho muchas veces y es la realidad.

Y precisamente es la misma ideología que la de Junts, que hoy han presentado 1.154 enmiendas, decían, pero el proyecto económico y la política fiscal de Junts es al señor Cid. Y no lo digo yo, lo dice el propio representante de Junts y el propio representante de Comuns, que pactaron la política fiscal con el señor Giró, que es la que se está aplicando hoy en día. Porque quiero recordar que los presupuestos que hoy mismo se están ejecutando son del año 23, y por tanto venimos de dónde venimos.

Es decir, que aquí hay un proyecto económico, un proyecto social, un proyecto político que comparten todos ustedes. Y, por tanto, yo invito a lo siguiente. Si aquellos partidos que tienen probablemente muy buenas ideas en materia fiscal, en donaciones, en sucesiones, en IRPF, oiga, preséntenlo en el Congreso de los Diputados. Tenemos mayoría suficiente para poder rebajar la presión fiscal, rebajar el infierno fiscal, rebajar la extorsión fiscal que padecen los catalanes.

Ayer fue una muestra clara. Sánchez cada vez está más solo, a Sánchez le quedan dos días. Y la inmensa mayoría del Congreso, claro, alguno de Esquerra decía que sí con la cabeza, como diciendo: «No, no, aún aguantamos». Claro, porque en el momento y automáticamente que Sánchez salga por la puerta, y espero que directamente a Soto del Real, ese día los separatistas tendrán un problema. ¿Por qué? Porque saben que todo eso que han conseguido se va a revertir de la mano de VOX.

Por tanto, ante estas enmiendas queremos decir lo siguiente, y es que nosotros no somos sectarios, hemos valorado aquellas enmiendas que son positivas para Cataluña. Ahora bien, como bien sabemos, como he dicho al principio, Esquerra, Junts y el PSC han venido con un proyecto, que es el mismo. De hecho, Esquerra, el PSC y Comuns no han aceptado absolutamente ninguna enmienda, porque el presupuesto es el mismo que el de hace tres meses, y además hay una cosa que creo que es curiosa, y es que aquellos que dijeron que iban a aportar en el periodo de enmiendas por parte de los grupos que han dado apoyo al gobierno, aquellos grupos que decían que todo aquel pacto se vería reflejado en las enmiendas, no lo hemos visto en ningún lado.

Por tanto, nosotros lo que queremos saber es cuándo van a oficializar el pacto de gobierno y van a convocar para nombrar al señor Cid consejero de Economía. Porque esa es la pregunta que hoy se tiene que resolver. Hoy estos presupuestos los podría firmar perfectamente los comunistas de Comuns. Son sus presupuestos, son sus números, solo hay que verlos. El mayor atraco fiscal sin precedentes, casi 50.000 millones de euros, casi más del treinta seis por ciento en recaudación del IRPF, más del veintitrés por ciento en IVA, más del veintidós en ITP. El mayor hachazo fiscal que jamás vivirán los catalanes.

Y se ríen, sí ¿Saben por qué? Porque se ríen de los catalanes. Se ríen de esa persona que no llega a final de mes. Se ríen de esas empresas que tienen que cerrar. Se ríen de ese eje productivo que cada vez está sufriendo más. Empresas que nos adelantan por la derecha, porque ustedes abren las puertas a China, a medio mundo, mientras el producto local, el producto comercial, el producto tradicional tiene que cerrar.

Por tanto, hay dos modelos. El modelo del separatismo y del comunismo, o el modelo de VOX, que pasa por apostar por los catalanes, por su eje productivo, por su economía y por su libertad.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula la il·lustre senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Tot i que no sé si hauria de parlar al final amb el torn dels grups del Govern, perquè, evidentment, ara tenim tota la responsabilitat de la política econòmica d'aquest país.

És evident que no. Nosaltres el que hem fet és utilitzar els sis diputats i diputades que tenim per poder, efectivament, sí, condicionar la política del Govern; no des del Govern, sinó fent una oposició constructiva i exigent.

Això ja es va concretar en un acord de pressupostos que vam signar el mes de febrer. S'ha concretat en una ampliació d'aquest acord de pressupostos, perquè

entenem que a l'alçada que estem apuntant aquests pressupostos ja serà molt difícil que pugui haver-hi uns nous pressupostos en aquesta legislatura. No tanquem la possibilitat, però és evident que l'any 2027, un any electoral, segurament no serà massa fàcil tornar a posar-se d'acord.

Per tant, en aquesta ampliació de l'acord de pressupostos el que hem fet és fer enfortir algunes de les partides que ja hem col·locat en aquests pressupostos, com, per exemple, la partida d'habitatge. Perquè jo vull recordar que en aquests pressupostos la partida d'habitatge és de 1.250 milions d'euros per polítiques d'habitatge pròpies del departament, més 600 de l'Institut Català de Finances. Mai s'havia arribat a aquesta xifra i estaria bé posar sobre la taula que n'hi ha que presumeixen d'haver presentat més de mil esmenes i que ja són gairebé el doble, si no més del doble, que els habitatges que va construir l'Incasòl quan ells governaven i tenien la política d'habitatge. Per tant, està clar que se'ls dona millor fer esmenes que fer habitatge.

Però en aquests pressupostos sí que tenim una important despesa en habitatge que posa totes les eines pressupostàries, però també legislatives, amb esmenes a la llei de mesures, per facilitar la construcció d'habitatge de protecció oficial, perquè és el que necessita aquest país, arribar a aquest famós quinze per cent d'habitatge protegit, un habitatge que ha de ser protegit de lloguer i que ha de ser sense caducitat, perquè no torni a passar el que ha passat fins ara, que, a més a més, l'habitatge que es construïa després d'uns anys passava a mercat i això ha fet que a aquestes alçades no arribem pràcticament ni al dos per cent del parc que tenim.

També augmentem els ajuts lloguer. Sabem que els ajuts lloguer no són la solució estructural que necessita la política d'habitatge, però sí que entenem que ara mateix hi ha una necessitat clau de moltes famílies de tenir el suport de l'administració per poder pagar aquests lloguers que segueixen disparats, malgrat que la contenció de rendes ha aconseguit aturar la pujada exponencial que portaven. Tot i així, segueixen essent uns lloguers alts i les famílies necessiten aquest suport.

Uns pressupostos que també inclouen una doble convocatòria del Pla de barris. La rehabilitació és una altra de les grans eines de la política pública d'habitatge perquè tenim, literalment, centenars de milers d'habitatges que cauen a trossos a sobre de

la gent que hi viu, barris que estan en una situació de molta degradació i el Pla de barris ha de tornar a ser l'oportunitat per millorar tot això.

Què tenim també? Coses que sembla que ja ens hàgim oblidat, perquè en realitat estan en aquests pressupostos, com, per exemple, les bonificacions del cinquanta per cent en els títols del transport de la T-Usual i la T-Jove durant tota la legislatura; no només aquest any, tota la legislatura. Això està en vigor des del mes de gener gràcies a aquest acord de pressupostos.

Impuls del traspàs de Rodalies, reforç del transport públic, un pla de millora de la xarxa d'autobusos de 21 milions, perquè mentre no aconseguim que Rodalies realment funcioni com necessita la ciutadania hem de reforçar la xarxa d'autobusos interurbans, i l'augment també del servei de transport a demanda a les zones de baixa densitat.

Seguim també amb Educació i Drets Socials, pla de xoc per a la compressió i lectura, 100.000 noves beques de menjador, seixanta nous grups de formació professional de grau mitjà i bàsica, climatització dels centres educatius.

I pla de xoc contra el sensellarisme i el barraquisme, amb una dotació mínima pressupostària de 30 milions d'euros.

Hi ha moltes més mesures, és difícil en cinc minuts detallar-les totes. Les han pogut veure al projecte de pressupostos, i també les han pogut veure en les esmenes que s'han presentat –hi ha qui no se les ha llegides totes–, però tots els acords polítics que tenim als pressupostos i els acords de pressupostos estan traslladats a la llei de mesures, que és una altra de les grans eines per fer política pública en aquest país, que sembla ser que alguns han oblidat que existeix una llei de mesures.

En aquesta llei de mesures, a més a més, hem aconseguit el que ja teníem pactat amb el Govern, que és l'harmonització de la definició de grans tenidors a tota la legislació catalana, perquè les obligacions dels grans tenidors siguin les mateixes, tant pel que fa a la contenció de rendes, tant pel que fa a l'obligació d'oferir lloguer social que tenim.

Creem la Direcció General de Disciplina d'Habitatge, perquè tenim un règim sancionador, tenim una llei de contenció de rendes, però hi ha qui segueix

especulant i segueix fent frau. I aquí cal que el Govern doni una política clara que qui se salta la llei ho paga.

També creiem que és important la taxa de creuers, un acord que permetrà que els creueristes paguin, i els que passen menys de dotze hores a Barcelona paguin més, perquè és un gran impacte en contaminació i massificació de la ciutat.

I no volem –perdoni, president, que m'allargui una miqueta més– deixar sense dir la importància també del complement econòmic necessari pel personal d'atenció educativa (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*), uns perfils que fan una tasca imprescindible, que hi ha una esmena presentada per garantir-ho i blindar-ho, a la qual, evidentment, donarem tot el suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Bé, no diem res de nou, si diem que aquests per nosaltres són uns pressupostos aprovats d'inèrcia, no per convicció, i per salvar un govern i una legislatura i no un país.

A nosaltres ens sembla que són uns pressupostos, tampoc diem res de nou, com tampoc són nous aquests pressupostos, perquè són gairebé idèntics als del març, i sobretot el que més ens preocupa és que no resolen les necessitats materials dels catalans i catalanes, ni dibuixen millores reals en la vida dels catalans i catalanes ara i aquí, sinó postergant i traslladant solucions a llarg termini, moltes de les quals són més problemes que solucions.

Per tant, nosaltres valorem aquests pressupostos com a poc ambiciosos, continuistes, grisos i sense capacitat transformadora. I ens sembla que no són altra cosa que el reflex d'un PSC i d'un govern del PSC que no té un projecte pel país. Tots són acords a anys vista, tots són propostes de postergació i, en definitiva, del que es tracta és de, l'ara i avui, gestionar el deteriorament del país com si fos inevitable.

Veiem, ahora, com el PSC segueix prioritizant un model econòmic, que és el que ens està portant a la ruïna als treballadors i treballadores d'aquest país.

Per tant, hi veiem una evident feblesa nacional, amb una falta de sobirania total i una falta de voluntat d'exercir aquesta sobirania, una incapacitat de fer front a l'Estat i una incapacitat de posar per davant les necessitats del país a les necessitats del govern de l'estat, i, en definitiva, una falta d'ambició nacional.

Davant d'aquest marc i d'aquestes propostes, la CUP hem plantejat més d'un centenar d'esmenes en el sentit del que pensem que es mereix i que necessiten els treballadors i treballadores d'aquest país, que va lligats, bàsicament, a un canvi immediat, a una transformació i a plantejar mesures universals que puguin donar resposta a les necessitats dels treballadors i treballadores d'aquest país.

Per això hem presentat tota una bateria d'esmenes centrades en habitatge, per garantir el dret a un habitatge digne, en els serveis públics. En l'àmbit de la sanitat i l'educació, per transformar-la, per aconseguir aquella escola pública d'elit que necessitem. I, en l'àmbit sanitari, per treure la mà del lucre privat d'aquest servei bàsic. També en l'àmbit dels preus de la cistella i de la capacitat del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores. En l'àmbit de la mobilitat, per exercir una transformació real i per posar el centre al transport públic. En l'àmbit de la llengua, que ens sembla una qüestió bàsica i fonamental a defensar i a preservar. I en l'àmbit del model econòmic, cal girar com un mitjó la proposta econòmica que està liderant ara mateix el país.

Cal avançar cap a alternatives que generin millores pel conjunt dels treballadors i treballadores d'aquest país, i no que els empobreixin, malgrat haver-hi els índexs de treball més elevats en el nostre país.

Per tant, plantejem polítiques i alternatives concretes que es desenvolupen en un model d'ara i aquí, que pugui generar transformacions de fons i que pugui millorar el país.

Hem destacat també alguns elements, com, per exemple, en l'àmbit de cures. També hem presentat una sèrie d'esmenes, com hem anat treballant en aquesta darrera legislatura, per a una xarxa pública universal de cures, per a un reconeixement integral del treball, etcètera.

En definitiva, per tant, plantejem una proposta per l'ara i per l'aquí, pels treballadors i treballadores d'aquest país ambiciosa i en l'àmbit de la solidaritat nacional, per demostrar que enfront d'un Govern que ens sembla que gestiona la inèrcia, que enfront d'una majoria al Parlament que gestiona la inèrcia i que no transforma, hi ha una alternativa per l'esquerra i una alternativa que està a l'alçada dels esforços que fan els catalans i catalanes cada dia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la il·lustre senyora Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Aliança Catalana no donarem suport a uns pressupostos que condemnin Catalunya a continuar empobrint-se mentre l'administració no para de créixer.

Són uns pressupostos que castiguen els que treballen, els que emprenen, els que aixequen la persiana cada matí i els que paguen impostos. En canvi, protegeixen una estructura política cada vegada més gran, més cara i més allunyada de les necessitats reals dels catalans.

Per això votarem en contra de les esmenes presentades pels socis –i crosses del govern–, com els Comuns i Esquerra Republicana.

No corregeixen cap error ni solucionen els problemes que patim. Només serveixen per mantenir amb respiració assistida un executiu esgotat i sense rumb.

Les seves propostes signifiquen un intervencionisme, més burocràcia, més despesa, més despesa política i menys llibertat pels ciutadans. Exactament, la recepta que ha portat Catalunya a la situació actual.

També votarem en contra de les esmenes del Partit Popular que ataquen la llengua catalana i les institucions que la protegeixen. És inadmissible que mentre el català retrocedeix al nostre país hi hagi un declivi als seus esforços per afeblir-lo encara més.

Aliança Catalana no permetrem que es desmantellin les polítiques de promoció de la llengua ni que es debilitin les institucions que la vetllen per la seva supervivència. Qui ataca el català ataca la nostra identitat, la nostra cultura i els nostres fonaments de nació catalana.

Pel que fa a les esmenes, que només busquen maquillar aquests pressupostos, ens hi abstindrem. No participarem en aquesta operació de maquillatge polític, no ajudarem a ningú a vendre gat per llebre ni a fer creure als catalans que amb quatre retocs poden arreglar uns comptes que han estat mal plantejats des de l'arrel.

Aquests pressupostos són un fracàs abans de néixer, castiguen l'esforç, penalitzen la prosperitat, posen en risc la propietat privada i continuen alimentant una maquinària administrativa que consumeix cada vegada més recursos mentre ofereix cada vegada menys resultats.

Catalunya no necessita més despesa política, necessita més prosperitat; no necessita més burocràcia sinó que necessita més llibertat, i no necessita més estructures al servei dels partits, necessita institucions als serveis dels catalans.

Per això, Aliança Catalana votarem en contra d'uns pressupostos que representen exactament el model que està portant el nostre país al declivi.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president, i felicitats per la seva onomàstica.

Avui fem el tercer debat en aquest tràmit de pressupost després de la presentació per part de la consellera, del debat previ a la totalitat, diguem-ne, i avui elaborem el dictamen amb la inclusió de les esmenes que de la ponència en resultin.

Estem, doncs, davant d'un pas més en la consolidació d'aquest procediment d'aprovació del pressupost que respon al que sempre hem comentat, que Catalunya necessita un pressupost.

El context global és un context que reforça aquesta idea, aquesta necessitat, un context internacional complex que està generant, diguem-ne, tensions inflacionàries, tensions en els tipus d'interès, i, per tant, la necessitat de tenir un instrument que ordeni i que dirigeixi la política i la despesa de la Generalitat de Catalunya esdevé, doncs, encara més important i més rellevant que en altres contextos.

Estem en un arc polític, en un arc parlamentari fragmentat, que obliga al diàleg, obliga als acords i obliga a assolir, diguem-ne, acords que permetin fer prosperar tot tipus de norma, també les normes que avui ens concerneixen, com és la llei de pressupostos i la llei de mesures.

Es pot forçar l'argument de la manca de diàleg, però, diguem-ne, l'assoliment d'un acord a tres bandes, entre tres forces polítiques, em sembla que deixa en evidència, diguem-ne, que no estem ni podem estar en cap cas davant ni d'un Govern ni d'unes forces polítiques que han arribat a aquests acords que practiquin aquesta manca de diàleg, sectarisme o la manca de voluntat i de generositat per poder arribar a acords que implica sempre –sempre– renúncies en el marc de la negociació.

Sí que cal dir..., abans el senyor Castellà feia referència que és la primera vegada que no s'accepta cap esmena. El que seria la primera vegada –ho comprovarem, eh?, no li poso en qüestió, però m'encurioseix la dada–, el que sí que li puc afirmar és que seria la primera vegada que Junts donés suport a un pressupost sense estar al Govern. És l'única formació política representada en aquesta cambra des de fa anys, diguem-ne, que des de l'oposició no ha entrat a la negociació o no ha entrat a la possibilitat de votar un pressupost sense estar al Govern, la qual cosa, diguem-ne, no deixa de ser objecte de reflexió sobre allò que no sigui que em digui allò de «diguem de què presumeixes o de què et vantes i diré què et manca». Perquè, clar, manca de diàleg? Si són vostès, insisteixo, els únics que des de l'oposició no han votat mai un pressupost.

En definitiva, amb les esmenes que avui es prenen consideració en aquesta comissió, el pressupost millora, el projecte millora en relació als serveis públics, les infraestructures amb un rècord d'inversió, també un rècord de partides en matèria d'habitatge que s'han vist també reforçades en aquesta negociació, i tot un seguit d'esmenes, millores, modificacions, després també a mesures, que impliquen la

definició i el perfeccionament d'un model de país que es reflecteix en aquests pressupostos.

No és el model de país que pretén la reducció fiscal, és a dir la reducció dels ingressos públics, al mateix temps que reclamen més despeses. Aquesta màgia pressupostària, diguem-ne, no queda recollida en aquest pressupost. És un pressupost que aposta per un model de gestió pública reforçat, un model de gestió pública robust, que fa front a una situació –insisteixo, com deia abans– de context internacional complexa i d'un model econòmic que, en definitiva, està, en general, en el món, en termes generals, incidint en una poc ètica i disfuncional creixement de les desigualtats. Per tant, el reforç del paper dels serveis públics i de la intervenció pública en aquest sentit és fonamental, i en aquest pressupost entenem que queda recollit.

És un pressupost, alhora, ordenat i responsable, que preveu la reducció del rati d'endeutament de la Generalitat de Catalunya i la previsió de la reducció del dèficit. Per tant, un pressupost ambiciós, però, alhora, ordenat i responsable.

I respecte el model, una última consideració, respecte el model productiu, que és quelcom que darrerament està suscitant, feliçment, afortunadament, a part del debat polític, fer una consideració. Un dels darrers números de l'informe mensual de la Caixa, el del gener o el del febrer, feia precisament una incidència, un article molt interessant que els recomano, sobre el mixt productiu i la incidència en la productivitat, i, sobretot, posava de manifest un element que és la millora substancial en els grups de cotització que ja està produint-se en aquests moments, la qual cosa reflecteix una millora d'un vuit o un deu per cent en els grups de cotització del personal, de les persones que es contracten en el conjunt de l'Estat, i també a Catalunya, que denota que els elements estructurals (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) de transformació del model econòmic també estan avançant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Un cop conclòs les intervencions dels grups parlamentaris, procediríem a l'inici de les votacions. En aquest cas, començaríem per les que fan referència a les esmenes a l'articulat.

Entenc que tots els grups ho tenen controlat i, per tant, sense més dilació, començarem per la votació número 1 que inclou, entre d'altres, les esmenes 1, 2 i etcètera. Endavant.

Essent així i tenint-ho tot controlat, vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, la CUP i Comuns. Molt bé.

Vots en contra?

La resta.

Per tant, prospera la votació. Prospera, sí, prospera.

Disculpa, el Grup Mixt ha votat en contra?

Ah, ha votat en contra, eh? D'acord, gràcies. Molt bé.

Votació número 2, referent a les esmenes 3 i 4.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Junts i VOX.

Abstencions?

PP, i entenem que el Grup Mixt. Senyora Soberana? *(Veus de fons.)* Estem a les esmenes a l'articulat, votació 2. Ara ve el lletrat. *(Pausa llarga.)* Senyora Soberana, votaran? D'acord.

Per tant, vots en contra de la resta, inclòs el Grup Mixt.

Passem a la votació número 3, esmena número 6.

Vots a favor?

Socialistes Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Aliança.

Abstencions?

La CUP.

Per tant, prospera.

Votació número 4, esmena 21.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

VOX, Junts i Grup Mixt.

Abstenció?

Partit Popular i la CUP.

Prospera.

Votació número 5, esmenes 22 i 23.

Vots a favor?

PP i VOX.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

Per tant, no prospera.

Votació número 6, que són aquelles esmenes que comencen per la 24 i 25 en endavant.

Vots a favor?

PP i VOX.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns, la CUP i Grup Mixt.

Per tant, no prospera.

Votació 7, esmena referent al número 45.

Vots a favor?

PP i Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

Per tant, no prospera. Molt bé.

Votació número 8, esmenes 46, 47 i 48.

Vots a favor?

PP, Junts i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

Per tant, no prospera.

Votació número 9, les que comencen per 49, 50 i 51 en endavant.

Vots a favor?

La CUP.

Vots en contra?

Junts, Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, PP i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 10: 74, 118, 119 i 120.

Vots a favor?

PP i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 11: esmena 110.

Vots a favor?

La CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

PP i Grup Mixt.

No prospera.

I, finalment, un cop realitzades les votacions de les esmenes, passarem a la votació del text del dictamen del projecte de llei.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX, la CUP i Grup Mixt.

Hi ha empat, però pel vot ponderat referent al ple prospera. Molt bé.

Passem a les següents votacions, en aquest cas encara dins del punt número 1 de l'ordre del dia, que són les esmenes a l'estat de despeses.

Començarem per la votació número 1. Tenim tots els grups controlats? *(Pausa.)* Sí? Més de pressa, encara? Ah, més de poc a poc, perdó. D'acord. Se'm fa complicat anar més de pressa. Més de poc a poc, d'acord.

Doncs, tenint tots els grups controlats, comencem per la votació 1, que són totes aquelles esmenes que comencen, lògicament, per la 1 i la 2, en endavant, i que acaba amb la 1.778 i 1.779.

Per tant, vots a favor?

PP i VOX?

Vots en contra? *(Veus de fons.)*

Perdó. Tornem-hi.

Vots a favor?

PP i Vox. No, Mixt, no... D'acord.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns, la CUP i el Grup Mixt.

Per tant, no prospera.

Passem a la votació número 2, que comença pel número 3, 14, en endavant.

Vots a favor?

La CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, PP, VOX, Esquerra, Comuns i Grup Mixt.

Per tant, no prospera la resta.

Votació número 3, referent a les esmenes 31 i 32.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

Partit Popular i la CUP.

Per tant, prospera.

Votació 4, referent als números 33 i 34 en endavant, i que acaba amb la 1.757.

Vots a favor?

Junts i PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

Per tant, no prospera.

Votació número 5, esmenes 51, 170, 172, 1.648 i 1.672.

Vots a favor?

Junts i PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, PP i VOX.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 6, que comença amb 90, 100 i en endavant.

Vots a favor?

PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i CUP.

Abstencions?

Ja heu votat vosaltres, no? M'he equivocat jo, doncs? (*Ves de fons.*)

Tornem a fer la votació número 6.

Vots a favor, sisplau?

PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i la CUP.

Abstencions?

VOX i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 7, esmenes 96 en endavant.

Vots a favor?

La CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns, VOX i Grup Mixt. La resta.

No prospera. (*Veus de fons.*)

Abstencions –perdó?

PP.

Disculpin.

Passem a la votació número 8. 190 i 1.559 són les esmenes que votarem.

Vots a favor?

PP i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 9. Les esmenes referents a 1.457 i en endavant.

Vots a favor?

PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns, la CUP i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 10, esmenes 1.494 i 1.495.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstenció?

La CUP,

Prospera.

Votació número 11, esmena 1.529.

Vots a favor?

Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX. Oi que has aixecat la mà diputat de VOX? *(Pausa.)* Sí, d'acord. Molt bé.

Abstenció?

La CUP, PP i Grup Mixt.

Per tant, no prospera. El president s'ha distret, sort del lletrat. Molt bé.

I, finalment, un cop realitzades les votacions de les esmenes, passarem a la votació del text del dictamen del projecte de llei.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX, Grup Mixt i la CUP.

Empat. I prospera pel vot ponderat.

Finalment, els grups parlamentaris poden reservar les esmenes rebutjades en aquest moment o fins a les divuit hores per mitjà de registre general.

Algú vol fer-ho? *(Pausa.)* Junts, PP...

Toni Castellà i Clavé

Sí, reservem totes les nostres esmenes pel ple, sí.

Míriam Casanova Domènech

El Popular també les reservem.

El president

VOX també? No, no té esmenes?

La CUP? *(Veus de fons.)* Molt bé.

**Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i
del sector públic per al 2026**

200-00027/15

Per tant, passem al punt número 2 de l'ordre del dia, Projecte de llei de mesures fiscals, financers, administratives i del sector públic per al 2026, i començaríem, al igual que el punt anterior, amb un torn pels grups d'un màxim de cinc minuts.

Té la paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Tot bé, vicepresident? Sí?

Tornem-hi. Té la paraula el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, l'il·lustre senyor Toni Castellà.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president, i per molts anys.

En tot cas, la llei d'acompanyament. Podríem dir que si la llei de pressupostos és la benzina, la llei d'acompanyament és el timó on marca la direcció un govern, i aquí és on no veiem cap tipus de direcció.

És una llei d'acompanyament de calaix de sastre. Sempre ho són les lleis d'acompanyament, però com a mínim ha de tindre algun fil conductor. Aquí només hi ha gestió administrativa, detall de procediment, però cap model de país.

I, malgrat això, torno a dir també que fem una proposta constructiva i no hi ha diàleg. Vull fer un aclariment, és a dir, qui té l'obligació de negociar és qui lidera, qui està al Govern. I, en aquest cas, el Govern a la segona força del Parlament mai, mai, li ha proposat negociar res. Ho dic, ni tan sols amb la formalitat. En el primer any de legislatura, la consellera d'Economia va cridar a una ronda als grups parlamentaris, mai més. Que consti, perquè després el propi president de la Generalitat fa reunions amb diferents sectors del país dient: «No, és que els grups no volen». Menteix, i ho dic en seu parlamentària. No, no, mai, i el repto que em digui quan la consellera d'Economia, quan el president de la Generalitat o el seu grup parlamentari ha trucat a Junts per dir: «Podem parlar d'alguna cosa?» Mai. I, escolti, i és legítim, Deu-nos-en guard, és absolutament legítim, però algun sentiment de culpabilitat deuen tenir quan fan retòrica, però després això no passa.

Fet l'aclariment, per tant, ens n'anem a una llei d'acompanyament que no té model i, bàsicament, no té ambició, tampoc. I partim d'una base molt dura, que és que Catalunya està malfinançada. Hi ha el model de finançament, en el qual, per cert, cap guany en sobirania, cafè per tothom. Seguim dins del sistema comú, i això comporta conseqüències pels ciutadans de Catalunya. Com que estem malfinançats

i el dèficit fiscal segueix sent astronòmic, diners dels catalans que se'n van a l'Estat i no tornen, ergo què fem? Collar-los una mica més.

I, per tant, per la porta al darrere, aquests anys que hem tingut una pèrdua de capacitat adquisitiva dels ciutadans per la pujada de preus, mantenim els tipus d'IRPF i, per tant, a l'hora de la veritat, en temps real, els catalans paguen més impostos. Els paguen per la via del mal finançament i del dèficit fiscal i, per tant, els collem més.

I és davant d'això, és aquest el motiu pel qual Junts sí marquem, primer eix, el fet de si Espanya està detraient recursos dels catalans el que no podem fer és collar-los més. Per tant, mesures de fiscalitat en termes que la classe mitjana i treballadora d'aquest país recuperi la capacitat adquisitiva, tant amb IRPF, eliminar successions, facilitar l'ITP per facilitar l'accés a l'habitatge. Per tant, alleugerir la càrrega fiscal a les famílies de classe treballadora i mitjana d'aquest país.

I un segon bloc d'esmenes, que és el gran objectiu del país, és on hauríem de marcar on volem la Catalunya d'aquí a deu anys, la transformació del model econòmic. Fins ara hem crescut en quantitat. Hi ha masses estudis que estableixen que hem crescut en PIB, sí, però no en PIB per càpita, que ens hem empobrit. Per tant, créixer en quantitat o en qualitat no és el mateix. Durant vint-i-cinc anys hem travat un model de coneixement potent en el nostre país. Ara era el torn que un govern que té full de ruta estableixi polítiques de transferència de coneixement, polítiques d'infraestructures tant físiques i energètiques com de comunicació, reforçar les polítiques de formació i talent, les polítiques d'internacionalització de la nostra economia, i establir models de finançament alternatiu al bancari. Res d'això vostès trobaran en aquesta llei d'acompanyament i, per tant, és el moment en el qual perdem una oportunitat.

És per això que des de Junts hem presentat esmenes per travar un model de país que no competeixi per sous baixos, sinó que competeixi per valor afegit. Això és possible fer-ho. I el drama és que no estem discutint aquí només diferències de model, és que ens juguem el futur del país. I l'actual llei no dóna cap instrument en aquest sentit.

Per tant, al final constato que és desconeixement o la voluntat que l'objectiu d'aquest Govern i els seus socis és només créixer en quantitat (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*), i això és repartir empobriment.

L'objectiu de Junts és establir unes mesures per créixer en qualitat i, per tant, això sí que és riquesa compartida. Repartir riquesa, no empobriment.

Aquest ha de ser l'objectiu de marcar un timó per transformar el model econòmic cap a un model de valor afegit, que això repercuteix en el benestar de tots els ciutadans del nostre país.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, i bon aniversari, president.

Nosaltres creiem que aquest pressupost no és el nostre pressupost –ho vaig dir el dia que vam intervenir al ple–, però sí que creiem que és el millor pressupost en el context polític i en les majories polítiques que hi ha al Parlament de Catalunya, com probablement tampoc és el pressupost del grup que dona suport al Govern ni del Grup dels Comuns, perquè justament del que es tracta és això.

Sí que partim de la convicció que el país necessitava pressupostos. Tres anys sense pressupostos, una certa –considerem– reclamació d'estabilitat que els ciutadans perceben la seva necessitat donat al context en què estem, en el context econòmic sovint inquietant en relació al context internacional. També el tensionament dels serveis públics, no només pels usuaris, pels ciutadans i ciutadanes, sinó també com han posat en evidència els professionals en les seves mobilitzacions en l'àmbit dels serveis públics. I, per tant, des d'aquest punt de vista, pensàvem que el pressupost era imprescindible i que era necessari negociar un pressupost per dotar el país d'un pressupost.

Tampoc podíem obviar un context de patiment de molts ciutadans i ciutadanes amb molta precarietat i inestabilitat laboral en una situació en què molts treballadors, malgrat treballar, viuen en el llinar de la pobresa i una crisi habitacional extraordinària que pateixen, i que són la causa o el fonament de moltes de les desigualtats que pateixen els nostres ciutadans.

En aquest sentit, nosaltres vam creure necessari voler influir, perquè creiem que és la funció, la missió de qualsevol partit polític que és present al Parlament de Catalunya, voler influir i posar l'accent en les nostres prioritats.

I en aquest sentit, en l'àmbit del model de país, més trens *versus* més ciment, més transició energètica *versus* més aeroports, més pacte nacional per la indústria per generar una economia més sòlida, de més valor afegit *versus* un model de casinos. Per tant, aquest era el nostre model, i en aquest sentit han anat les nostres aportacions i les nostres esmenes. També en un model que camini cap a la Catalunya sencera i, per tant, moltes de les esmenes vinculades al suport als micropobles i també als municipis del nostre país, dotant-los de més mitjans.

Un segon vector rellevant, que és el reforçament dels serveis públics en l'àmbit de la salut, en l'àmbit de l'educació, i bona falta fa. Més mitjans, més recursos, amb millors condicions laborals, ambdós casos per tots els professionals, i també en l'àmbit dels drets socials més places, equiparació salarial, increment de tarifes, per tant. I també el manteniment d'una estructura fiscal de la qual ens hem dotat al nostre país aquests darrers anys amb un ampli consens del Parlament de Catalunya.

I també altres aspectes que considerem molt rellevants i que la llei d'acompanyament, en particular, hi fa força referència, que és en l'àmbit de la simplificació administrativa, de la funció pública i també, i molt particularment, de les polítiques d'habitatge.

I un tercer element, que és més sobirania, increment de sobirania pel nostre país i, en aquest sentit els acords vinculats al Consorci de la Zona Franca.

El sistema de finançament. Evidentment, nosaltres apostaríem pel concert econòmic, naturalment, però considerem que l'acord al qual hem arribat és l'acord possible amb les actuals majories i que és un bon acord que genera un increment de sobirania, un increment de recursos, com també ho facilita l'acord sobre el FLA,

o l'aposta de futur en l'àmbit de l'Agència Tributària Catalana per gestionar els impostos.

També les infraestructures i el Consorci d'Infraestructures per poder tenir decisió en l'àmbit de les inversions que es fan en el nostre país des dels recursos generals de l'Estat i més competències en l'àmbit de la seguretat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres considerem que el pressupost és, reiterem, el millor possible amb les actuals majories, que camina en la bona direcció en l'àmbit de l'aposta pels serveis públics, del model de país, i també de l'increment de sobirania de la nostra nació.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula la il·lustra senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Felicitats, president.

El president

Gràcies.

Míriam Casanova Domènech

Des del Partit Popular no podem acceptar que en l'actualitat el quaranta-set per cent de les famílies catalanes tinguin dificultats per arribar a final de mes i que, al mateix temps, l'administració continuï fent caixa amb un marcat augment d'un trenta per cent dels ingressos tributaris a la Generalitat pel 2026, buidant encara més les butxaques de les famílies i petites empreses.

I és que els catalans, especialment amb rendes mitjanes, suportem el tram autonòmic de l'IRPF i l'impost sobre transmissions patrimonials més alts a Espanya. Continuem sotmesos a l'impost de successions i a l'impost de patrimoni, a més de quinze atributs propis, més del doble de les altres comunitats autònomes i més de setanta taxes, sense oblidar els impostos que anomenem invisibles, és a dir, la burocràcia que patim els catalans per les traves administratives i normatives.

Davant d'aquesta realitat, les esmenes que hem presentat des del Partit Popular representen un canvi de model fiscal per a Catalunya que permeti posar fi a la creixent pressió fiscal que suportem els catalans i la sortida neta d'empreses i contribuents cap a altres regions i països europeus.

En l'actual situació de pèrdua de poder adquisitiu i pujada de costos, és urgent i necessari aplicar rebaixes fiscals, especialment a l'IRPF, a l'impost de successions i l'ITP, l'impost de transmissions patrimonials, propostes fiscals que són perfectament assumibles per a l'administració catalana.

Pel que fa a l'IRPF, hem proposat reduir el tipus impositiu en els trams de renda baixa i mitjana, revisar el mínim familiar, doblar la deducció per lloguer de l'habitatge habitual i doblar la deducció per naixement o adopció d'un fill o filla o per acolliment, entre altres.

També hem demanat ampliar les bonificacions a l'impost de successions, perquè és un impost injust, que grava béns que ja s'han tributat al llarg de la vida i és immoral en el moment de la mort. A més, afecta sobretot a la classe mitjana i genera desigualtat territorial. Cal recordar en aquest sentit que, en l'enquesta del CEO, el cinquanta-set per cent dels catalans considera que s'hauria de baixar aquest impost.

Les dificultats d'accés i l'encariment de l'habitatge fan més necessàries les mesures d'incentiu fiscal, tant en el lloguer com en la compra d'habitatges, i tant pels inquilins com pels propietaris. I en aquest sentit, i pel que fa a l'ITP, defensem reduir el tipus impositiu, situant-lo entre el sis per cent i el nou per cent en funció del valor de l'immoble, aplicant el cinc per cent pels joves i el deu per cent pels grans tenidors.

Per altre costat, els impostos no poden ser un fre a l'activitat econòmica. Per això hem proposat reduir l'impost turístic i limitar el recàrrec a la ciutat de Barcelona i, al mateix temps, destinar tota la recaptació de l'impost turístic i recàrrec a la promoció del turisme competitiu i sostenible i a compensar l'impacte en la població resident. Rebutgem rotundament que el Govern vulgui enfonsar el sector dels creuers, triplicant el recàrrec fins a trenta euros per dia a Barcelona.

En cap cas, les traves normatives poden generar inseguretat jurídica i un tracte injust a les famílies i les empreses. I en aquest sentit, i en matèria d'habitatge, no podem permetre que petits propietaris, com per exemple del barri del Gornal, a l'Hospitalet

de Llobregat, que amb molt d'esforç van poder comprar el seu habitatge de protecció oficial fa cinquanta anys, amb la nova llei se'ls canviï les condicions i ara ja no puguin recuperar plenament la propietat.

Per altre costat, i en matèria d'urbanisme, no pot ser que, per exemple, les instal·lacions destinades a campa de vehicles legalment implantades triguin més de dos anys per poder ampliar l'espai en sòl no urbanitzable continu.

Menys impostos i millors serveis és possible si es fa una bona gestió dels recursos públics i si s'eliminen les despeses innecessàries i d'estructures d'Estat.

En definitiva, per al Partit Popular, la recepta és ben clara. La Generalitat hauria d'obtenir el nivell de recursos que necessita sobre la base d'una fiscalitat moderada i competitiva, que permeti prestar serveis públics de forma eficaç i eficient, i al mateix temps afavoreixi l'estalvi, la inversió, l'activitat econòmica, l'ocupació, en comptes de perdre's en despesa improductiva i en estructures d'Estat.

I creiem que, per això, el Partit Popular governa a la gran majoria de comunitats autònomes. Que bé li aniria també a Catalunya i al conjunt de l'Estat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Té la paraula l'il·lustre senyor Andrés Bello.

Andrés Bello Sanz

Pues muchas gracias, presidente. Bien, en el pleno de presentación de los presupuestos, pues, desde VOX ya manifestamos nuestra postura en contra, ¿no? Y ya dijimos en aquel momento que no nos parecía bien, no nos parece bien, y mi compañero Javier lo ha comentado antes, que se aumente la presión fiscal una vez más. Creemos que la presión fiscal que sufren en Cataluña las personas, las familias, los autónomos y las empresas es asfixiante y está dificultando que muchas personas lleguen a final de mes y la viabilidad de muchas empresas. Se ha perdido la oportunidad de rebajarlos.

También explicamos nuestra postura en contra por esos pactos infames que el PSC ha llegado con los separatistas de Esquerra y los Comunes y que ya avisaban de que se vehicularían mediante enmiendas. Y también comentamos nuestra posición, porque en aquel momento vimos que se modificaban ochenta y tres leyes –creo que era alguna más–, que la inmensa mayoría de ellas no guardaban ninguna relación con los presupuestos; sobre todo eran modificaciones de carácter administrativo que entendíamos que además no eran urgentes, que se deberían haber tramitado cada una individualmente para poder luego analizarlas y debatirlas individualmente y votarlas individualmente y no en grupo.

Luego, en el trámite de esta ley, que es verdad que ha sido un periodo breve y un trámite urgente en el que no hemos podido tener tiempo prácticamente de nada, pues, se nos han dado más argumentos para oponernos. Uno de ellos es el rodillo del tripartito. Estos señores han decidido pactar entre ellos, han hecho unas cuantas enmiendas transaccionales y han rechazado el debatir –aquí se ha comentado por algún otro portavoz–, debatir o aceptar cualquier otra enmienda presentada por otros partidos.

Bueno, nosotros estamos acostumbrados. Desde VOX estamos acostumbrados a que la izquierda en su conjunto y el separatismo vota las propuestas en función de quién las presenta y no en función de qué presenta. Nosotros estamos acostumbrados; hemos visto que Junts, no. Aunque ellos practican esa misma política, cuando VOX presenta algo, pues, hoy les ha tocado sufrirla. No nos parece bien, ni en un caso ni en otro. Pero, bueno, esto aumenta nuestra oposición a esta ley.

Y, luego, hemos podido escuchar en la intervención de los dos portavoces de Esquerra Republicana otro argumento más, que nosotros ya lo sabíamos y lo hemos denunciado. Han insistido varias veces, varias veces en que estos presupuestos suponen un incremento de soberanía. Claro, que el PSC acepte esto... De Esquerra lo entendemos, han venido para esto y no engañan a nadie, ellos tienen su objetivo final, que es la independencia de Cataluña y es normal que se vanaglorien de todos los pasos que dan. Pero que los socialistas acepten esto... En fin, se lo tienen que hacer mirar ¿eh? Se lo tenían que hacer mirar el partido que ha defendido

históricament aquell que llamen el cinturón rojo y que ahora se está convirtiendo en un partido... Vamos a cambiar el color, digamos amarillo, amarillo de separatista. Bien, esto aumenta también nuestro argumento en contra.

Y, bueno, por último, pues, comentar que en el pleno que tendremos próximamente de debate global del texto definitivo, pues, daremos algún argumento más en función de cuál sea el texto definitivo según las votaciones de hoy.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula la il·lustre senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Doncs, tenim l'oportunitat d'aprofundir més en les qüestions que van relacionades amb la llei de mesures, que, efectivament, pel que serveix és per aprofundir en els canvis normatius que han de fer possible els objectius que es marquen els pressupostos. Per tant, si tenim uns objectius, uns pressupostos que nosaltres diem que són els pressupostos i la legislatura de l'habitatge, és evident que en la llei de mesures han d'haver-hi moltes mesures que vagin justament encaminades a garantir aquest dret a l'habitatge. I per això és pel que hem treballat els Comuns i hem treballat esmenes conjuntes que hem pogut registrar, en alguns casos amb el Partit Socialista, en alguns casos amb Esquerra Republicana, en alguns casos nosaltres sols, però després arribant a transaccions.

Crec que val la pena que reflexionem una miqueta sobre què vol dir el «rodillo» de «a mi no em votes les meves esmenes». Jo entenc que això es diu democràcia i es diuen majories i es diu arribar a acords.

Jo m'imagino que quan el PP i VOX arriben a acords a Aragó, o arriben a acords a Extremadura, o arriben a acords potser a Madrid, voldran que es compleixin els seus acords i no votaran a favor de les esmenes que van en contra d'aquests acords que han fet possible una investidura o que poden fer possible uns pressupostos.

Jo no entenc per què el que en alguns llocs és absolutament democràtic i legítim resulta que al Parlament de Catalunya, quan les majories no els afavoreixen, és un “rodillo” i no és democràtic.

És evident que aquí hi ha uns acords d'investidura, que hi ha uns acords de pressupostos i que aquests acords s'acaben traslladant a unes esmenes i a unes votacions concretes.

No votarem a favor d'esmenes que van en contra del que nosaltres hem negociat i hem aconseguit i que, a més a més, podrien afectar aquests resultats.

Què votarem a favor? Doncs sí, de tot allò que hem treballat i que hem negociat amb el Govern i que hem presentat conjuntament. I a la llei de mesures en tenen unes quantes que ja m'agradaria a mi veure també quants les voten a favor, com per exemple qui votarà a favor de l'harmonització de la definició de grans tenidors a la legislació catalana, perquè també se'ls apliqui a partir de tenir cinc habitatges l'obligatorietat d'oferir lloguer social. Això a vostès no els agrada, perquè al final és una cosa que va en contra dels seus interessos, en contra dels interessos dels que especulen amb l'habitatge.

M'agradaria veure què voten en les esmenes de creació de la Direcció General de Disciplina d'Habitatge, que l'objectiu no és un “xiringuito”, per molt que ho diguin; és que hi hagi una voluntat política clara de fer complir la llei, perquè si no en aquest país acabarem veient que es multa amb 90.000 euros abans a un “grafitero” per fer una pintada en un tren que a un fons especulador per saltar-se la llei de contenció de rendes.

Hem aconseguit també, per exemple, més transparència i equitat en l'adjudicació dels habitatges de protecció oficial dels privats, perquè fins ara era un núvol fosc que no se sabia quins eren els criteris que s'aplicaven, i llavors això ens portava a coses com les que hem pogut veure a Alacant també, on, curiosament, els habitatges de protecció oficial que es fan en sòl qualificat, però de privats, acaben en mans, curiosament, de familiars de les persones que estaven a l'administració que havia fet possible aquests habitatges de protecció oficial.

També hem incorporat, per exemple, la bonificació del cent per cent de l'impost de transmissions patrimonials a les cooperatives d'habitatge. Una bonificació del cent

per cent, no un augment. No hi ha un augment de l'impost de transmissions patrimonials i no hi ha un augment de l'impost de la renda a les persones físiques.

Hi ha un augment en la recaptació, que no és el mateix que augmentar l'impost. Hi ha un augment de la recaptació, entre d'altres qüestions, perquè, per exemple, gràcies a l'aprovació del salari mínim també pugen els sous. Hi ha un augment de la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials perquè l'any passat, això sí, es va pujar el vint per cent a tots aquells grans tenidors que compren edificis per especular. Per això hi ha també un augment en la recaptació que, a més a més, anirà directament a pagar la construcció d'habitatge de protecció oficial, perquè és el que nosaltres creiem: que aquells que tenen més han de pagar més per poder garantir que tothom té accés als drets, com, per exemple, el dret a l'habitatge.

Hi ha també, per exemple, com ja ho havíem dit, sí que hi ha un augment en la taxa de creuers, perquè em sembla que els centenars de milers de persones que cada dia arriben, a Barcelona, al matí en un creuer i se'n van a la tarda, envaeixen la nostra ciutat i col·lapsen els nostres serveis públics i els nostres barris, han de poder pagar una taxa que realment ajudi a compensar això, i aquesta taxa també ha d'anar en part justament a cobrir habitatge, com una part important de la taxa turística. Qui genera més pressió sobre l'espai públic ha de contribuir més. Barcelona no és un *souvenir* i el turisme no pot continuar creixent a qualsevol preu.

I com ja comentàvem abans, també em sembla molt important l'esmena que s'ha presentat per la reclassificació de la categoria professional del personal d'atenció educativa, un personal que està molt precaritzat, que és principalment de l'escola inclusiva, feminitzat, i que ara, per llei, cal blindar aquesta reclassificació. Una esmena llargament reivindicada i que és una qüestió de justícia. Donar-los el valor que tenen i seguir millorant les seves condicions.

Votarem a favor de totes les esmenes que concreten els acords als quals hem arribat, als quals ha arribat Esquerra Republicana amb el Govern, i votarem en contra de totes aquelles que vagin en contra, evidentment, d'aquests acords i del model de país que defensem.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bon dia a totes i a tots de nou. Només per remetre'm al punt anterior a les explicacions i reflexions que ja vam traslladar.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Doncs, és el torn del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la il·lustre senyora Rosa Maria Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Aquest projecte de llei és el manual d'instruccions d'un govern per continuar escanyant-nos fiscalment.

És la llei que fa possibles uns pressupostos basats en més impostos, en més intervencionisme, més burocràcia i més despesa política. És la llei que consolida un model que castiga els que treballen, els que estalvien, els que creen riquesa i protegeixen una estructura administrativa cada vegada més gran, més cara i més innecessària.

Els catalans tenim dret a saber en què es gasten els nostres impostos. Patim una gran pressió fiscal, inseguretat als carrers, greus dificultats per accedir a l'habitatge i saturació en els serveis públics. I el Govern continua fent créixer l'administració sobredimensionada, que consumeix més recursos sense oferir millors resultats.

Parlem de xifres. La Generalitat destina prop del trenta-sis per cent dels pressupostos a nòmines, manté 852 alts càrrecs, personal eventual i directiu amb un cost superior als 80 milions d'euros anuals; incrementa prop de 10.000 euros el sou del president i dels consellers i destina gairebé 1.000 milions d'euros a fundacions.

Mentrestant, pressupostos de la sanitat per sota de la despesa real, destina més de 1.600 milions d'euros al pagament d'interessos del deute i continuem mantenint

subvencions milionàries en projectes de cooperació internacional que no responen a les prioritats dels catalans.

D'aquí el vot d'Aliança Catalana. Votarem en contra d'aquesta llei. També votarem en contra de les esmenes presentades per Comuns i Esquerra Republicana, els principals sostenidors d'aquest govern esgotat i sense projecte.

No venen a corregir cap error ni a solucionar cap problema. Només serveixen per apuntar el mateix mode que han conduït Catalunya a l'estancament. Les seves propostes signifiquen més intervencionisme, més despesa política i més càrrega fiscal sobre els ciutadans. Exactament, la mateixa recepta que ha empobrit el país durant anys.

També rebutgem frontalment les esmenes transaccionals pactades a última hora entre el PSC Esquerra Republicana i els Comuns per ampliar la consideració de gran tenidor a qualsevol persona física amb més de cinc habitatges. Aquesta proposta castiga directament milers dels petits propietaris catalans, famílies que han treballat i estalviat tota una vida per construir un patrimoni i deixar-lo als seus fills.

Equiparar aquestes famílies als grans fons d'inversió és una injustícia, és un nou atac contra la propietat privada, és un nou càstig contra la classe mitjana catalana i és una nova demostració d'un govern que veu els propietaris com un enemic a combatre en lloc de ciutadans a protegir.

També votarem en contra de les esmenes del Partit Popular que ataquen la llengua catalana i les institucions que treballen per preservar-la i promoure-la. És inadmissible que, mentre el català retrocedeix en àmbits essencials de la nostra societat, hi hagi qui dediqui els seus esforços a debilitar les eines destinades a defensar-lo.

Aliança Catalana no acceptarem mai cap intent de desmantellar les polítiques de promoció de la llengua ni de debilitar les institucions que en garanteixen la supervivència. Qui ataca el català ataca la nostra identitat, la nostra cultura i els fonaments mateixos de la nació catalana.

I, finalment, ens abstindrem en totes aquelles esmenes que només busquen maquillar un mal pressupost i fer veure que el problema s'ha resolt. *(Veus de fons.)*

No participarem en aquesta operació de maquillatge polític...

El president

Disculpi, si poden mantenir una mica de silenci tots, que la diputada pugui continuar.

Gràcies.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. No participarem en aquesta operació de maquillatge polític, no ajudarem a ningú a blanquejar uns comptes que perpetuen la despesa descontrolada i l'intervencionisme. No contribuïrem a vendre als catalans la falsa idea d'aquests pressupostos millorem perquè s'hi hagin afegit alguns retocs.

El problema no són els detalls, és el model. I som els catalans els que acabarem pagant aquesta factura. La pagarem amb més impostos, amb menys oportunitat, amb menys llibertat econòmica i amb una prosperitat cada vegada més difícil d'assolir.

Catalunya necessita una administració austera, eficient i al servei dels catalans. No necessitem ni més despesa política, ni més burocràcia, ni més estructures al servei dels partits. Necessitem més prosperitat, llibertat i unes institucions al servei del país.

Per tot això, Aliança Catalana, votarem en contra d'aquesta llei que representa exactament el model que està aportant a Catalunya al cap del declivi.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula l'il·lustre senyor Guillem Sánchez.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Felicitats per l'onomàstica compartida. No entraré ara...

El president

Felicitats igualment també a vostè.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies. No entraré en provocacions vàries, diverses i plurals. També felicitats al vicepresident, perquè va ser el seu sant ahir, el senyor Canadell, i tres breus reflexions.

Primer, és important arribar a acords. S'ha de ser valent per arribar a acords, perquè implica anar al camp, anar al camp per voler arribar a pactes, a pactes d'esquerreres, a pactes progressistes, en aquest cas, i no quedar-nos amb la trinxera ideològica que tan còmodes estan aquests que provoquen des de l'altra banda, no?

En segon lloc, s'ha de ser agraït amb aquells que volen pactar. Gràcies, Esquerra Republicana, i gràcies, Comuns. (*Veus de fons.*) No l'escolto, senyora Maria Àngels.

I en tercer punt, s'ha de ser agraït amb aquells que hem fet possible els pactes. L'Albert Salvadó, el Joan Ignasi Elena i el seu equip, la Lara i en Jaume; el David Cid i el seu equip, el Ximo; el Govern, també, el Departament d'Economia i Finances i el Departament de Presidència, i també al nostre equip, l'equip tècnic del grup parlamentari, els Marcs, el Marc Cruces i el Marc Rojas, i a l'Eudald Ibars.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Havent acabat el torn dels grups parlamentaris, procediríem a les votacions, però abans els hi voldria fer una sèrie de comentaris als grups de la comissió.

Demano als grups que han anunciat la retirada d'esmenes durant els treballs de ponència que confirmen la voluntat de la retirada de les esmenes.

En aquest sentit, són del Grup Socialista i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns, 314, 395, 399 i 406; Grup Socialista i Units per Avançar i Grup d'Esquerra Republicana, la 454; Grup Socialista i Units per Avançar, 450, 458 i 459, i Grup d'Esquerra Republicana, la 470. És així?

#

Sí, sí.

El president

Molt bé. El Grup Socialista i Units per Avançar també ha anunciat la retirada de les esmenes 308, 316, 317 i 471. Quan aquestes quatre esmenes apareguin a la votació no us preocupin que ja els faré veient que no es voten.

També he de comentar-vos que després de la retirada d'aquestes esmenes, i tenint en compte l'acord del Govern de no donar la conformitat per la seva tramitació a determinades esmenes del Grup de Junts per Catalunya, amb incidència pressupostària, d'acord amb l'article 119 del Reglament, només utilitzarem un guió per a les votacions del projecte de llei de mesures, que és el que recull les esmenes i transaccions no afectades per l'article mateix 119 del Reglament. Sí? Això referent a aquelles esmenes de Junts.

I en relació a aquest guió, el que els vam fer arribar ahir, hem de fer dues petites rectificacions. Primera, es farà una última votació número 40 abans de la votació global, que és l'esmena transaccional 1, presentada pel Grup Socialistes i Units per Avançar, amb número de registre 95289, sobre la carrera horitzontal del Cos de Mossos d'Esquadra, que els vam enviar per *mail* i que avui els hem distribuït, impresa durant aquesta comissió.

I, per altre cantó, l'esmena transaccional número 14 fa decaure, com així consta en el text de la transacció, no només l'esmena 468, sinó també la 335. També se'ls comentarà durant el guió de votacions, d'acord?

I, si no hi ha cap més comentari, sí?

Guillem Sánchez Prat

Sí, nosaltres demanem la votació separada de l'esmena 469, que està a la votació número 19.

El president

Val, número 19, esmena 469, votació separada, d'acord. Així ho farem.

Doncs, si no hi ha cap més comentari a fer per part dels grups ni qualsevol altra incidència, procediríem a l'inici de la votació.

Votació número 1, que inclou les esmenes que van de la 1, 8, 9 en endavant.

Vots a favor?

PP i VOX.

Vots en contra?

Junts, Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 2, les esmenes que van 2, 3, 4, 5 en endavant.

Vots a favor?

PP i VOX.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, la CUP i Junts.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 3, esmenes 15, 20, 23, 24, 42, 57 i 66.

Vots a favor?

PP, VOX i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 4, esmenes 31, 48, 61 i 64.

Vots a favor?

PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i la CUP.

Abstencions?

Grup Mixt... i VOX -perdó.

No prospera.

Seguim amb la votació número 5, esmenes 63.

Vots a favor?

PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

La CUP, VOX i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 6. Aquesta votació no es realitza perquè les dues esmenes decauen i es voten al final les esmenes transaccionals 10 i 11.

Per tant, passem a la votació número 7, que inclou aquelles esmenes que comencen per 80, 82, 87 i en endavant.

Vots a favor?

Junts, PP i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 8, esmenes 81 i 91 en endavant.

Vots a favor?

PP i Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

CUP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 9, esmena 83.

Vots a favor?

Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, PP i VOX.

Abstencions?

La CUP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 10. 84, 85 i 86 en endavant.

Vots a favor?

Junts i PP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, la CUP i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 11. 92, 147 i 155.

Vots a favor?

Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

La CUP, PP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 12, esmenes 93, 94 i 95.

Vots a favor?

Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, la CUP i VOX.

Abstencions?

PP i... Grup Mixt, abstenció?

No prospera.

Votació número 13, esmenes 96, 145, 146, 148, 204 i 262.

Vots a favor?

Junts i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

PP i Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 14, esmenes 108, 109, 154, 156, 257 i 270.

Vots a favor?

Junts i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, PP i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 15, esmenes 121, 122 i 255.

Vots a favor?

Junts.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, la CUP, PP i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 16. 271, 274 en endavant.

Vots a favor?

La CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Comuns, Esquerra, PP, VOX i Junts.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Votació número 17, esmenes 272 en endavant.

Vots a favor?

PP i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra, Comuns i VOX.

Abstencions?

Grup Mixt.

No prospera.

Bé, votació número 18. Aquí les esmenes 316 i 317 no haurien de ser-hi. Per tant, votarem el conjunt sense aquestes dues. D'acord?

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

S'aprova.

Votació número 19. No hi han de ser les esmenes 308 i 335, perquè hi ha la transacció número 14. I tampoc la 469, que es farà a continuació una votació separada que ha demanat el Grup Socialistes i Units per Avançar. Per tant, votem el bloc sense aquestes.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

No prospera. (*Veus de fons.*) Ai, prospera -perdó, al revés, m'he equivocat-, prospera.

En aquest sentit, ara farem la votació separada de l'esmena concreta de la número 469.

Vots a favor?

Votació de l'esmena 469. Sí?

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

No prospera.

Continuarem amb la votació número 20, esmenes 309 i 415.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX, Grup Mixt i la CUP.

Abstencions?

Partit Popular.

Per tant, prospera. Molt bé.

Votació número 21, esmenes 312, 330, 462, 463 i 464.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns, la CUP i PP.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

No prospera. (*Veus de fons.*) Prospera, perdó. Estic fluix, estem per la meitat i ja començo a fallar. Requerim més concentració.

Votació número 22, esmenes 313 en endavant.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstenció.

Partit Popular?

Prospera.

Votació número 23, esmenes 328 i 329.

Vots a favor?

Comuns, Esquerra, Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Prospera. (*Veus de fons.*)

Abstencions? Perdó.

La CUP, abstenció.

Prospera.

Votació número 24, comença per la 343 en endavant.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX, la CUP i Grup Mixt.

Empat. I pel vot ponderat del ple, prospera.

Votació número 25, esmenes 385 i 405.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i PP.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Prospera.

Votació 26, esmenes... Aquí, comentar-los que l'última de la número 26, que és la 453, es votarà al final com a votació número 40 que els he comentat a l'inici d'aquestes votacions.

Per tant, votarem les esmenes 418, 440, 443 i 452.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

PP i la CUP.

Prospera.

Votació 27, esmenes 447, 448 i 449.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Comuns i Esquerra.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX, Grup Mixt i la CUP.

I altre cop pel vot ponderat, prospera.

Votació número 28. Aquí comentar-los que és de la 472 a la 476, i no com està indicat de la 471. Per tant, és de la 472 a la 476.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Comuns i Esquerra.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstenció?

La CUP.

Prospera.

Votació 29, esmena tècnica numero 1.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Comuns, Esquerra i la CUP.

Vots en contra?

Junts i VOX.

Abstencions?

PP i Grup Mixt.

Prospera.

Votació número 30, esmena tècnica número 2.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Junts i VOX.

Abstencions?

PP i Grup Mixt.

Prospera.

Ja arribem al grup de votacions d'esmenes transaccionals.

Comencem per la votació número 31, l'esmena transaccional número 6.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

PP i la CUP.

Prospera.

Votació número 32, esmena transaccional número 7.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

PP i la CUP.

Prospera.

Votació número 33, esmena transaccional número 8.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Prospera.

Votació número 34, esmena transaccional número 9.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

PP i la CUP.

Prospera.

Votació número 35, esmenes transaccionals 10 i 11.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Prospera.

Votació número 36, esmena transaccional número 12.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Prospera.

Votació número 37, esmena transaccional número 13.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Per tant, la votació prospera.

Votació número 38, esmena transaccional número 14.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Per tant, prospera.

Votació número 39, esmena transaccional número 15.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Prospera.

Ara procedirem a fer la votació número 40, que és l'esmena que els he comentat a l'inici d'aquestes votacions. L'esmena transaccional número 1, registre 95.289, referent als Mossos d'Esquadra i en relació a l'esmena 453.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra, Comuns i el Partit Popular.

Vots en contra?

Junts, VOX i el Grup Mixt.

Abstencions?

La CUP.

Per tant, prospera.

I, finalment, un cop realitzades totes les votacions, passarem a la votació del text del dictamen del projecte de llei.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

Junts, PP, VOX i Grup Mixt.

I, altre cop, pel vot ponderat, prospera la votació.

I, finalment, hi ha algun dels grups que vulgui reservar algunes esmenes rebutjades.

Guillem Sánchez Prat

Sí, la 469.

El president

D'acord. Esquerra Republicana? La CUP? Junts, totes?

Míriam Casanova Domènech

Nosaltres també les reservem totes.

El president

Totes? Molt bé.

Doncs sense més, aixequem la sessió.

Moltes gràcies a tots i a totes.

La sessió s'aixeca a les..